Ч. 246. Середа 11 падолиста (29 жовтня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старороствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Заходи бар. Бінерта около утвореня нового кабінету. — Босаньска депутация у Відни. — З балканьского півострова.

„Corr. Centrum" і „Zeit" доносять згідно, що бар. Бінерт одержав від цісаря припорученє утворити кабінет коаліцийний, а коли би то не удало ся, то зложити кабінет урядничий. Перша з тих часописий каже, що утворенє парляментарного клюбу стрічає великі трудности, а коли то єму не удасть ся, то він приступить до утвореня урядничого кабінету. Реченець, в котрім бар. Бінерт має зложити новий кабінет, єсть дуже короткий, бо кінчить ся вже в середу а трудности суть великі, отже може скорше бути, що бар. Бінерт утворить кабінет урядничий.

Подібно доносить і „Zeit", котра каже, що бар. Бінерт буде старати ся утворити кабінет коаліцийний, котрий імовірно розлетить ся при нагоді проб о тимчасову ческо-німецку угоду а формально при розділі тек. В такім случаю єсть бар. Бінерт уповажнений утворити кабінет урядничий з трома міністрами земляками.

— Авдиенция бар. Бінерта у цісаря тревала цілу годину. Бар. Бінерт вказував на великі трудности, які стоять на перешкоді утвореня нового кабінету і аж на виразний приказ цісаря заявив готовість зробити пробу веденя діла розпочатого бар. Беком.

Бар. Бінерт конферував вчера довший час з міністром справ заграничних Еренталем а відтак відбув конференцию з міністрами: Прашеком, Фідлером і Абрагамовичем та з послами: Кіярім, Сильвестром, Ґломбіньским, Пацаком, Штайнером, Біліньским і ґр. Дідушицким. Переговори бар. Бінерта з поодинокими партиями мають на ціли позискати партиї в тім напрямі, щоби поки що залишили обговорюванє справ національних і згодили ся на якийсь час на застановленє борби без всяких з'обовязань на будучу. Коли би бар. Бінертови удало ся дійстно зложити коаліцийний кабінет, то він — як доносить „Gratz. Tagbl." — опираючись на тім кабінеті, старав би ся перевести провізорию буджетову, предложеня о анексиї Босни і Герцеґовини, торговельні угоди з Сербією і Румунією та инші менші предложеня економічні.

Під проводом бурмістра Сараєва, Куловича, приїхала до Відня магометаньска депутация з Босни і Герцеґовини разом з членами ради міста Сараєва загалом 70 осіб. Вчера о 2 год. по полудни прибула депутация до цісарскої палати а коли Цісар появив ся, привитала єго окликом „Живіо!" Бурмістр виголосив промову, в котрій висказав преданність, вірність і почесть мусулманів Босни і Герцеґовини для трону Габсбурґів. Цісар приймив ту промову дуже ласкаво. Відтак о год. три чверти на 3 явила ся депутация зложена з 24 членів міста Сараєва під проводом бурмістра і віцебурмістра. На виголошену бурмістром промову відповів Цісар: Дякую вам, пане бурмістр і раді міста Сараєва за чувства вірности, льояльности і привязаня, які ви висказали в імени своїм власнім і в імени жителів Сараєва. Привязанє того міста наповняло мене завсігди великою радостию; желаю єму і на будуче як найліпшого материяльного і культурного розвитку і бажаю підпирати єго інтереси. Занесіть панове, моє поздоровленє горожанам Сараєва. — Відповідь ту приняли зібрані окликами в честь монарха. Цісар розмавляв відтак зі всіма членами депутациї о справах міста, з бурмістром по французски, а з иншими по італіяньски або німецки.

Депутация ради міста Сараєва і магометан була вчера вечером на торжественнім принятю в ратуши. Бурмістр Люеґер витав гостий і за-

---

5)

ДЕТЕКТИВКА.

Повість з житя Американки.

(З німецкого — Г. Райнгардта).

(Дальше).

— Міссіс — відозвав ся відтак Ганкок знов до Джесі — я би мав охоту взяти вас на пробу до моєї аґентури. Ви сказали, що хочете з нинішним днем розпочати нове житя з серцем в тілі зі сталевою основою. То лучше ся знаменито, бо ви на своїм становищи не сьміли би ніколи руководити ся якоюсь чутевою дурійкою. Щось такого мусіло би бути зовсім виключене. Вам тим більше треба би мати зовсім спокійну, ясну голову.

— То само була би й сказала тоді, коли я більше голосно думала як говорила, а коли ви мені перебили — відповіла Джесі рішучо.

— Добре. Але то становище єсть для женщини з двох взглядів небезпечне.

— Небезпечне? — Джесі зробила при тім погірдливий дух рукою.— Ви гадаєте, що мене міг би хтось зранити або й убити? Я не бою ся смерти. Ви мали вчера нагоду о тім переконати ся. Та й більше лиха ніхто не може мені наробити як мені вже наароблено. То преці також знаєте.

Ганкок потакнув на то головою. — Отже послухайте мене. Я є властителем аґентури, котра займає ся головно виловлюванем дезертирів. Ми мусимо при виконуваню нашого ремесла уживати нераз розпучливих средств та придумувати щораз то нові хитрощі. Сочувство і ощада мусять для нас — як вже сказано— бути чужими понятями.

Очи Джессі засьвітили ся. Вставши і подаючи руку, сказала она: Містер Ганкок, не заведете ся на мені. Приучіть мене, покажіть мені дорогу, а я буду все робити, чого від мене зажадаєте.

Якась жорстока радість прикрасила єї згризені черти, а перед єї очами пересували ся довгим рядом мужчини один за другим, а всі були сковані і всі завдячували їй свою судьбу!

Ганкок, що знав ся на людях, здогадував ся, що она видить в своїм дусі. Взяв обома руками подану єї руку і стиснув з цілої сили.

Та й містер Вотлі, тепер вже єї товариш, устиснув їй також руку. Предложив їй, що заведе єї до своєї жінки, а тота охотно відступить їй алькирик, без котрого они легко можуть обійти ся і уладить для неї.

Джесі згодила ся на то охотно.

* * *

Слідуючого дня перед полуднем зголосила ся Джесі в бюрі пана Ганкока до обнятя свого становища. Він попросив єї сідати і поклав перед неї цілу купу фотоґрафій та казав їй учити ся „на память".

Він мав тим на думці з одної сторони, щоби она добре запаматала собі лиця дотичних мужчин, так, щоби могла їх зараз розпізнати, колиб їх стрітила, з другої же, щоби також і імена тих мужчин, тай инші замітки виписані з другого боку на фотоґрафіях.

Джесі довідала ся була від Вотлія вже наперед, що то у Ганкока значить „учити ся на память" і взяла ся дуже пильно до роботи.

За дві години прийшов Ганкок знов до неї, витягнув першу ліпшу фотоґрафію і показавши їй лиш на хвильочку з переду, спитав хто то.

— Еліє Рафлєс — відповіла она відразу Він взяв другу. — А то хто?

— Падді Віллю.

— А то хто?

— Тібальд Ґіллерман.

І знов так було. Так само сказала борзо і не помилила ся при четвертій, пятій, шестій і семій фотоґрафії.

Ганкок не сподівав ся того. — Міссіс — сказав він — ви маєте дійстно здібність до того, щоби стати доброю детективкою. Возьміть тут другу партию фотоґрафій та учіть ся їх знову пильно на память.

В кілька днів опісля увійшла молода, струнка, але бідно убрана дівчина з кошичком на руці до одного із найпосліднійших шинків в полуднево-західній части міста. Двозначні гості, які там були, трохи здивували ся, коли она увійшла. Але коли она піднесла віко від кошичка і они побачили там коробки з сірничками, зрозуміли зараз. Она кождому з гостий по черзі наставляла свій товар на продаж. Декотрі відзивали ся простакувато до неї. Але в сім напрямі не можна було з нею жартувати.

значив, що Віденці для них дуже прихильні. На знак дружби і братної любови побудує Відень мечет. Піднесено ряд тоастів. Між иншими мінїстер Бурян подякував за гостинне приняте депутациї і висказав радість з приводу симпатий Віднї і Австриї для Босни і Герцеґовини, котрі то чувства знаходять там сердешний відгомін.

Париска ґазета „Matin" розпустила чутку, яка наспіла аж з Петербурга (!) що якась із сербских ватаг висадила у воздух касарню в Койници, при чім згинуло 70 австро-угорских вояків. З Віднї заперечують ту чутку.

Frankf. Ztg. доносить, що Туреччина підчас переговорів зажадала, щоби Австро-Угорщина заплатила часть турецкого довгу державного, який припав би на Босну і Герцеґовину відповідно до числа населеня тих країв. Австро-Угорщина відкинула то жадане і на тім застрягли переговори.

В справі болгарско-турецких переговорів доносять з Константинополя: Вчера по полудни відбуло ся шесте засїдане турецких і болгарских делеґатів, на котрім директор східних зелїзниць заявив, що в інтересї тих зелїзниць не може вести переговорів за посередництвом Порти лиш безпосередно з Болгариєю.

Після турецких часописий відкрите турецкого парляменту буде могло відбути ся з 15-дневним опізненем, отже аж 28 с. м. Вибрані посли вже з'їзджають ся.

Новинки.

Львів, дня 10-го падолиста 1908.

— Є. Е. п. Намістник др. М. Бобржиньский виїхав нинї рано до Віднї.

— Є. Е. Впр. Владика перемиский епископ Константин Чехович виїздить нинїві второк дня 10 с. м. до Риму.

— Іменованя і перенесеня. П. Мінїстер справ внутрішних покликав секретаря Намістництва дра Брон. Квятковского і комісаря повіт. дра Стеф. Сьленка до служби в мінїстерстві справ внутрішних. — П. Намістник переніс конципіста санїтарного дра Петра Яроцкого з Турки до Сокаля а асистента санїтарного дра Як. Крока з Кракова до Турки. — П. Намістник покликав дра Ів. Гупку властителя більшої посїлости і посла на сойм краєв., на члена гал. краєв. комісиї для рентових осел.

— Іспити на учителїв середних шкіл зложили в послїдних днях отсї Русини: з історичної групи: Ґеринович Волод., Пачовский Василь, Срібний Теодор і Форостина Евген; з рускої мови і лїтератури: Єлюк М.; з нїмецкої мови: Роздольский Михайло; з математики: др. Гірняк Юлїян і Гусак Володимир.

— Смерть заслуженого руховика. В пятницю помер у Львові на недугу рака Антін Дурский, піонїр ґімнастики в Галичинї, начальник Związk-у польских „Соколів" і „Sokoła Macierz-и" в 55 р. житя. Покійник перебув на становиску начальника ґімнастики 33 лїт, складаючи всю свою енерґію і знане на жертвеннику своєї вітчини. Маючи укінчену ґімназию з відзначенем і студиї политехнїчні, приняв одвічальний і тяжкий уряд начальника руханки. Під єго умілою рукою виобразували ся тисячі руховиків, єму завдячує не в малій мірі польске сокільство свою нинїшну силу і карність. Тіло покійника перенесено з Анатомії до ґімнастичної салї „Sokoła Macierz-и", де при домовинї споввяло почетну сторожу по 6 Соколів. Похорон бл. п. Дурского, який відбув ся в недїлю, дав сьвідоцтво єго працї. На поклик сокільский „Naczelnik nie żyje!", (ті три слова виднїли на плякатї, прибитім на польскій сокільни) стануло до рядів тисяч умундурованих „Sokoł-ів" зі Львова, прибули делеґациї з ріжних міст і кільканайцять тисяч польскої суспільности. Домовину несли Sokoł-и цїлу дорогу аж на личаківске кладовище на власних плечах. Так уміють Поляки цїнити своїх заслужених мужів. Руский „Сокіл" львівский вислав на похорон своїх трех умундурованих відпоручників, щоби віддати честь памяти покійника, під якого рукою образували ся нинїшні наші перші провідники і учителї руханки.

— Репертуар львівского руского народного театру в Стрию.

В Четвер, дня 12 с. м. „Чумаки", комедия в 4 дїях Карпенка-Карого.

В Пятницю, 13 с. м. „Жидівка", опера в 5 дїях Галеві'го. Гостинний виступ Шляфенберга.

— Видїл тов. „Учительска Громада" уконституував ся на першім засїданю, дня 2 с. м. вибираючи проф. Василя Білецкого касиєром, учителя Йосифа Роздольского, що супротив внесеної на письмі резиґнациї (вибраного загальними зборами членом видїлу) проф. дра Волод. Левицкого увійшов до видїлу, секретарем товариства а члена видїлу дра Ів. Копача референтом конференций. Вибір заступника голови відложено на найблизше засїдане видїлу, вибір 1 видїлового і ревізийної комісиї на надзвичайні збори, що будуть скликані небавком, мабуть в часї латиньских Рiздвяних сьвят.

— Фонд Романа Алексевича. З приводу цїсарского ювилею начальник суду в Угнові, радник Роман Алексевич, зложив в Намістництві в облїґациях 18.000 К на основане фонду свого імени під управою Ставропигійского інститута у Львові. Свій дар роздїлив щедрий жертводавець на 3 части, призначуючи: 1) відсотки від 3000 К для виплати кождого року одному бідному а пильному хлїборобови, без ріжниці пола, рускої народности, руско-кат. або православного віроісповіданя: 2) відсотки від 3000 К для виплати що року одному бідному а роботящому слузї, зарібникови або робітникови, міскому або сїльскому, без ріжниці пола, або їх вдовам і сиротам, рускої народности руско-кат. або православного віроісповіданя; 3) відсотки від 12.000 К для виплати в кождім роцї церковнім комітетам на будову руских церков з першеньством тих місцевостий, де ще нема церков. Передовсім з відсотків того капіталу мають бути виплачені по 3000 К на будову церков в Коросні і в Горлицях.

— Одного з розбишаків, котрі допустили ся страшного розбою і убийства в коршмі на ґрунтах Драґанівки в Тернопільщинї, вже зловлено. Єсть то якийсь Станислав Мадзярж а другим має бути Антін Хорошиньский, оба кримінальники, котрі вже часто допускали ся всїляких злочинів і сидїли в криміналї в Станиславові. Хорошиньский лише що дня 1. падолиста вийшов з криміналу, де відсиджував 5-лїтну кару і крутив ся в послїдних днях коло Тернополя і Микулинець. Він умовив ся був з Мадзяром, щоби оба їхали разом в тім напрямі, що потвердив знайдений случайно в отворі, котрим влазив розбишак до хати, білет зелїзничий з написию Тернопіль-Микулинцї-Струсів.

Мадзяржа вислїдив жандарм Михайло Василько з Ходачкова великого, котрий в дорозї до Бережан довідав ся, що Мадзярж з чотирома спільниками допускав ся в послїдних часах всїляких крадежий в сторонах Бережан, Підгаєць і Борщева. Побачивши Мадзяржа, що той крутить ся на торговици, постановив жандарм Василько єго арештувати. Мадзярж добув револьвер і загрозив, що буде стріляти а відтак пустив ся втїкати. Коли добіг до ріки, скочив у воду, дістав ся на другий беріг і забіг на передмістє Адамівка до якоїсь стодоли і там сховав ся. Василько і другий жандарм Копецкий з Бережан пустились за ним і впали до стодоли, але мусїли майже всю солому розки-

---

О тім переконав ся найлїпше якийсь кривоногий Ірієць, котрий дістав від неї в лице так, що аж лоскіт пішов, коли він хотів обняти еї за шию. Таким дїлом стала ся она панею ситуациї в сїм кружку. Горе Ірийцеви, як би він схотів в такий самий спосіб відплатити ся. Були би єго збили на винне яблоко. Але він і не думав відплачувати ся. Противно вискаливши зуби, наставив ще ще й другу щоку та просив, щоби й в ту єго набила, бо на одній нозї годі довго ходити, можна стратити рівновагу. Всї гостї в шинку аж плеснули в долонї. Зі всїх боків наставлювано дївчинї скляники, щоби покріпила ся. Але она всїм відмовила, лиш ходила від одного гостя до другого та наставляла сїрники на продаж а при тім кождому з мужчин придивляла ся добре.

Один з тих, що стояв в глубинї, видав ся їй якийсь знакомий. Она хвилинку надумала ся, а відтак відозвала ся рішучо: Мате, я маю до вас якусь орудку.

Моряк на то лиш здвигнув плечима і прижмурив очи. — До мене? — спитав він непевним голосом.

— Та ви прецї Джефрі Ґровер, чи н'?

— Той сам.

— Отже ходіть зі мною, то недалеко. Там на долинї коло пристанї жде на вас дївчина.

На то гостї стали реготати ся на цїле горло. — А ти, злодюго, Джефе, то менї подобає ся, одна дївчина веде єго до другої!

— А хтож тота, що там жде на мене? — допитував ся моряк, котрому сподобала ся то та роля, яку він грав, хоч він таки трохи був непевний в своїм поведеню.

— То ви аж тілько маєте знакомих дївчат, що аж мусите допитувати ся, котра на вас чекає? — сказала на то продавниця сїрничків. — Лїпше сидіть тут, бо ви не варті того, щоби якась дївчина на вас чекала.

Реґіт в шинку роздав ся на то ще голоснїйший.

Джефрі Ґровер став просити ся, щоби з него не сьміяли ся, що він допитує ся. Він вже знає, хто то жде на него, збрехав він. Нехай лиш она іде наперед.

Продавниця сїрничків вийшла з ним з шинку і повела єго до пристанї. Там десь на розї опинило ся нараз коло него двох мужчин, а один з них шепнув єму до уха: Джефрі Ґровер, ви арештовані!

То все стало ся так несподївано, що заким він ще міг подумати о оборонї, Ганкок і Вотлї вже єго сковали.

Розуміє ся, що тою продавницею сїрничків була Джесї. Она відбула знаменито свою першу пробу.

Ще того самого дня була занята й в другім случаю. Ганкок вивідав ся був, що родичі одного дезертира, бідні люди, мешкають в Бруклїнї. Можна було здогадати ся, що втїкач знаходить у них опору, хоч батько вирік ся був сина.

Джесї так взяла ся тут до дїла. Она довідала ся до матери того молодого чоловіка і сказала їй на розум: Девять днів тому, як еї син втїк з войска. Скоро до завтра вечера верне назад на свій корабель, то буде караний лиш за то, що вийшов без позволеня, але не за втечу з войска. Ріжниця єсть та, що втратив би більше як рік свободи свого молодого житя.

— Він не дає з собою поговорити, бо не показує ся — нарікала матїр.

— То ми жінки мусимо для єго власного добра бути розумнїйші від него.

По десяти мінутах дальшої намови була матїр, що знала кривдку свого сина, готова спонукати єго, щоби він на другий день рано явив ся в помешканю родичів.

В тім самім часї мов би не хотячи явила ся Джесї в помешканю і признала ся зовсїм спокійно, що она детективка. Він хотів вирвати ся і втїкати, але она відважно заступила єму дорогу і сказала єму, що на дворі жде двоїх еї товаришів. Тоді він спустив з тону. Она поставила єму тоді до вибору, або нехай дасть ся їй самій повести так, що то нїкому не впаде в очи, або оба еї товариші поведуть єго як злочинця. Він остаточно піддав ся і сам наставав на то, що вже хоче іти.

Она наложила єму легко ланцушок на єго праву руку і звязала ся ним за свою ліву руку. На дворі дала знак Ганкокови і Вотлїєви. З гордостию віддала свого першого арештованого до арешту на площи батерийній. Дезертир, длятого що ще в пору вернув, дістав дійстно лиш малу кару.

(Дальше буде).

нути, заким зайшли в нїй Мадзяржа, котрий за рий ся був в нїй дуже глубоко. Они відобрали єму револьвер, арештували єго і відвели до арешту в Бережанах, де єго перебрано в арештантске одїнє. Підчас індаґациї Мадзярж признав ся, що в середу (а в ночи з середи на четвер минулого тиждня доконано убийства) ішов з Тернополя через Козову до Бережан. В виду того привезено Мадзяржа до коршми в Драґанівцї а в недїлю рано сконфронтовано єго з раненими Ріхтерами. Він поблїд дуже і сказав: „Я не сам тут був" а відтак подав, як виглядав єго товариш. Коли єму показано ґузик, знайдений в отворі, котрим розбишак влазив, признав він, що то ґузик від арештантского одїня. Коли Мадзяржа поставлено Ріхтерам до очий, они не могли єго розпізнати, бо суть так ослаблені і зденервовані, що не можуть нїчого певного сказати.

П. Конрад Корвін Пйотровский, лїсничий в Довжанцї, під котрого лїсом стоїть драґанівска коршма, пише в „Kur. Lwow.", що убитий Ріхтер (не Бохнер) єсть сином арендаря і був вірником в сусїднім ліску, належачім до Драґанівки. Злочинець зрабував єму 20 кор. і 60 сот. а старому Ріхтерови, єго жінцї і доньцї (не внучцї) порозбивав голови чересом, відкрученим від одного з плугів, що стояли в поли під коршмою.

— **З „Сїльского Господаря".** На засїданю видїлу руского товариства господарского „Сїльский Господар" у Львові з дня 23 жовтня с. р. порішено між иншим отсї важнїйші справи: 1) Затверджено виплату належитости дрови Величкови за висланє на веснї членам огородове насїнє. 2) Установлено референтів для поодиноких галузий господарства, а то: для садівництва, хлївень і обор зародових о. Тому Дуткевича; для молочарства о. Остапа Нижанковского; для справ економічних дир. Костя Паньківского; для мелїорацийі інж. Андр. Корнелю; для рільництва п. А. Гарасевича; для огородництва дра Величка і для орґанізациї філїй п. Сїдельника. 3) Узнаючи конечну потребу фахового орґану товариства, рішено з уваги, що товариство з браку фондів не спроможне видавати свій орґан, просити Союз господарско молочарский в Стрию, щоби часописи „Господар і Промисловець" відступив постійну рубрику для справ товариства та щоби члени „Сїльского Господаря" мали значну знижку в передплатї. 4) Обговорювано сьогорічний невідрадний стан пасічників задля великого браку поживи для пчіл та рішено звернути ся до Союза господарско молочарского в Стрию і Спілки господарскої в Перемишли, щоби заосмотрили ся евентуально в денатуралізований цукор для пчіл. 5) Рішено звернути ся до краєвого Видїлу з жаданєм, щоби до краєвої комісиї для рільничих справ увійшли на теперішний шестилїтний період також відпоручники товариства „Сїльский Господар". 6) Принято до відома звіти про стан зародових хлївень та рішено, щоби на будуче розповсюднювати расу вестфальску, з уваги що она оказала ся у нас відповідна до плеканя. (Доси повних хлївень зародових має товариство три, дві стациї розплодові льох і чотири стациї кнурів). Кромі того видїл застановляв ся основно над способами придбаня фондів та рішив звернути ся до членів, щоби вирівнували залеглости вкладок, з'єднували нових членів та засновували по повітах філїї товариства.

— **Руска ґімназия у Вижници.** Як доносить „Буковина", прийшло оногди до краєв. Ради шкільної в Чернівцях від президента міністрів телеґрафічне зарядженє що до отвореня сего заведеня, а також припорученє приказати громадї Вижниці, аби поробили відповідні зарядженя. Управителем новооснованої ґімназиї вже іменовано професора II. чернозецкої ґімназиї, п. Антона Клима. Вступні іспити до першої кляси відбудуть ся 14, 16, евентуально 17. Ученики мають явити ся з родичами або опікунами в дирекциї заведеня між 8 а 10 годиною рано і мусять кінчить в сім ропі сонішнім найменше 10 лїт, що мають доказати метрикою. Ученики, що ходили до публичної народної школи, мають предложити сьвідоцтво фреквентацийне або шкільні повідомленя що найменше за 4 шкільний рік. В обох сих сьвідоцтвах поступ в мові викладовій повинен бути зазначений одною нотою загальною, а крім того, мусить в них бути виразна замітка, що ученик переходить до школи середної. Вписові такси виносять 7 корон 26 сот. Родичі або опікуни мають при вписї подати рідну мову ученика. При іспитї мають виказати ся ученики таким засобом знаня, який можуть собі придбати в 4 шкільнім роцї, а крім того мають відповісти ще таким вимогам, приписаним розпорядком міністерства просьвіти з дня 2 сїчня 1897 р. ч. 31152: 1. в мові викладовій, руский, мають подати письменну аналїзу поєдинчо розширеного реченя головного, іменно означити в нїм части мови і їх форми, та части реченя; 2. в рахунках мають бути в письменних виробах увзглядненї також практичні питаня з щоденного житя.

Телеґрами.

Відень 10 падолиста. На тутешнім унїверситетї прийшло нинї знов до стички межи народно-жидівскими а нїмецко-народними студентами, котрі вчера не пустили жидівских до авлї. Жидівскі студенти обсадили рампу, щоби дати можність своїм товаришам увійти до авлї. Пізнїйше прийшли нїмецко-народнї і відперли жидівских, при чім прийшло до бійки і кількох студентів поранено. Підчас бійки завалила ся на рампі балюстрада. Аж по довших заходах удало ся полїциї розділити противників.

Льондон 10 падолиста. На пирі у льордмера виголосив премієр Асквіт бесїду, в котрій заявив, що в справі Болгариї і Боснї Анґлїя заняла становище безінтересовне; не жадає нїчого для себе а домагає ся лиш признаня договорів межинародних і не хоче допустити до односторонної їх зміни, однак не має нїчого против безпосередних переговорів межи Туреччиною а Австриєю.

Париж 10 падолиста. Більша часть часописий висказує вдоволенє з причини вчерашної ноти в півурядових часописях нїмецких о подїї в Казаблянцї а з причини тої уступки Нїмеччини сподївають ся нинї залагодженя справи.

Константинополь 10 падолиста. Султан вислав до короля Едварда сердечну телеґраму ґратуляцийну в нагоди роковин єго уродин. Члени молодо-турецкого комітету зложили желаня на руки анґлїйского амбасадора.

Каір 10 падолиста. Підчас войскової ревії на честь анґлїйского короля з нагоди роковин єго уродин студенти і кілька инших осіб піднесли оклики в честь кедива і конституциї в Єгиптї.

Петербург 10 падолиста. За належанє до социяльно-демократичної партиї засуджено бувших послів другої думи: Комара на поселенє, Жед'єнова і Салтикова на пять лїт а Журакова на чотири роки тяжких робіт.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, **12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, **11·40, 2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 10/9): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): **6·40**

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).